

[Ellsabeth Arnold]

sagde, at alle over 20 år skal have deres egen lejlighed – er også en flot målsætning at have, men det er selvfølgelig heller ikke gratis.

Og med hensyn til de overkommelige huslejer må vi også sige: Hvem er det, der skal have de billige huslejer? Hvem er det, der skal have lidt højere huslejer? Der er måske befolkningsgrupper her i landet, som ikke har det samme behov for, at der tages sociale hensyn til dem.

Men det er vigtigt, at der sker en modernisering af finansieringsmodellen for den almennyttige sektor. Det er ikke holdbart, når 84 pct. af byggerierne i den almennyttige sektor udnytter rammebeløbene med mere end 95 pct. Der må findes en metode, som direkte tilskynder til den nødvendige effektivitet i støttet byggeri.

Boligministeren må sørge for, at den almennyttige sektor engageres i en dialog om, hvordan dette kan realiseres, og vi har med interesse lyttet til ministerens svar, og vi tilslutter os naturligvis den dagsorden, der lægger op til, at der skal komme en redegørelse til efteråret.

Om den aktuelle sag, som har igangsat denne debat, vil vi sige, at det ikke er muligt at vurdere, om det pensionskassebyggeri, som har været udgangspunkt for SF's forespørgsel, er solidt nok til at kunne bære en nærmere analyse. Men initiativet er interessant, og den pågældende pensionskasse, BUPL, burde sørge for, at der er det nødvendige vurderingsgrundlag, når projektet er gennemført. Det vil sige, at vi andre kan se, om det har været gjort på en smartere og mere effektiv måde, sådan at de almennyttige boligselskaber kunne lære noget af dette initiativ. Vi synes, at SF burde tilskynde hertil, og hvis man tror på projektet, så skulle det være mere end blot en provokation.

Under alle omstændigheder er det som sagt godt med fokusering på mastodontorganisationerne, deres indflydelse, deres magt, deres træghed, deres klippefaste tro på, at alt skal blive, som det var, og at de offentlige midler flyder ind i betonblanderen i en lind strøm. Der er i mere end én forstand kolossalt meget beton i boligsektoren.

Lysholm Christensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan i princippet erklære sig enig med SF i hensigten med denne forespørgsel. Dette at få nedsat lejen i det almennyttige boligbyggeri kan vi tilslutte os fuldt ud. Det er et rigtigt princip, vi må arbejde hen imod at realisere.

Men jeg kan lige så godt allerede nu sige, at vi mener ikke, at nedsættelsen af et sagkyndigt udvalg kan bidrage til en løsning af det problem på en bedre og hurtigere måde end de initiativer, der allerede er i gang, så vi kan ikke støtte den del af formuleringen i forespørgslen. Vi ønsker ikke nedsat et udvalg mere.

Og så skal jeg i øvrigt takke boligministeren for en sober besvarelse, hvis indhold vi kan erklære os enig i fra Kristeligt Folkepartis side.

Når vi er interesseret i og gerne vil tilkendegive vores støtte til tankerne om nedsættelse af huslejen, er det ikke mindst af familiepolitiske grunde. Boligen er jo rammen om en stor del af familiens liv og dagligdag. Familiens trivsel har nøje sammenhæng med boligens indretning, størrelse og ikke mindst pris. Derfor har det også socialpolitiske konsekvenser, hvordan vi udformer vores boligpolitik. Det er vigtigt, at betalingen for boligen, altså huslejens størrelse, ikke bliver en belastning for familiens økonomi i urimeligt omfang, for da ville vi bare flytte problemet over til nogle andre konti i vores system. Så det familiepolitiske aspekt vejer tungt for os, når vi snakker om disse ting.

Så er spørgsmålet: Hvordan får vi lejen nedsat? Det er ikke noget enkelt spørgsmål at svare på. Der er ikke nogen hurtig løsning på det spørgsmål, men vi ser med forventning frem til efteråret, hvor vi forventer en yderligere debat om dette, og vi forventer også at høre, hvad regeringen har tænkt sig at tage af initiativer på området.

Når man lytter til denne debat, får man næsten indtryk af, at boligpolitik er et spørgsmål om enten almennyttigt byggeri på den ene side eller ejerboliger på den anden side.

Vi vil godt slå fast, at boligbehov er noget, som er yderst forskelligt fra borger til borger, fra familie til familie, og derfor er det vigtigt, at vi har et flerstrengt system. Vi må have forskellige boligtyper, forskellige ejerformer, forskellige måder at indrette os på for at tilgodese de forskellige behov, vi har, og som i øvrigt veksler med alderen.

Men det er klart, at vi skal se på en række forhold omkring økonomien. Det har været nævnt flere gange i debatten, så jeg skal ikke trække det i langdrag, blot sige, at det selvfølgelig er noget med grundpriser, byggeomkostninger og finansiering.